

Promeses incomplertes

«Poca per no dir gens de confiança en què la ja famosa taula de diàleg ens pugui garantir el que realment volem moltes de les catalanes»

La política institucional està molt avesada a les promeses incomplertes. Les campanyes electorals en van especialment plenes. Però ara que hem viscut unes setmanes de coalicions, pactes i acords diversos, som moltes les que ens sembla detectar a tort i a dret promeses que, tard o d'hora, seran probablement incomplertes. Tant de bo ens equivoquem, pensem sense creure'ns-ho massa.

La coalició PSOE-Unides Podem ens promet una legislatura d'esquerres. Pocs caràcters disponibles en aquesta columna per dissertar sobre què voldria dir per una servidora aquest "d'esquerres" i el que m'imagino vol dir per socialistes, comunistes i hereves del 15-M. En tot cas la promesa es concreta, amb la boca petita, en la derogació parcial de la reforma laboral, un increment de pressió fiscal a les rendes més altes, mesures per posar "sostre a les pujades abusives de lloguer" o protegir el lligam de les pensions a l'IPC. Tot plegat mantenint la llei d'estabilitat pressupostària i el sostre de despesa. Complicada combinació que, estant el PSOE a l'equació i l'Ibex-35 en escena, fa flaire de "promeses incomplertes". Tant de bo ens equivoquem.

Les negociacions per la investidura han estat marcades per la negociació amb ERC i el reconeixement per part del ja nou govern que entre Espanya i Catalunya hi ha un conflicte polític, i no una qüestió judicial. I jo que me n'alegro d'aquest reconeixement, que és sempre el primer pas per la resolució d'un conflicte. Però clar, poca per no dir gens de confiança en què la ja famosa taula de diàleg ens pugui garantir el que realment volem moltes de les catalanes: el dret a l'autodeterminació, el fi de la repressió i la llibertat per als presos i les preses polítiques (totes elles). Novament, doncs, sospita de promeses incomplertes.

Però no us penseu, les promeses incomplertes no són monopoli ni de l'ara ni de l'aquí, ni tan sols d'èpoques electorals. Ara direu que fujo d'estudi però aquests dies penso molt en Haití, que just diumenge farà una dècada va patir un devastador terratrèmol. Recordareu les imatges. Jo penso en les més de 300 mil persones que van perdre la vida, però també en els centenars de milers que es van quedar sense casa. Més de 30 mil segueixen en camps a la capital, i unes 300 mil han acabat construint una enorme favela als afores de Port-au-Prince, Canaan (la terra promesa).

Aquell 2010, agents institucionals d'arreu van prometre més de 13 mil milions d'euros en ajudes. La majoria no ha estat mai fet efectiu. També van prometre reconstruir un Haití millor que el d'abans del terratrèmol, i el que va seguir el terratrèmol van ser contractes milionaris en mans d'empreses dels països donants, corrupció i una crisi política, amb ingerència internacional inclosa, que ha portat a milers d'haitians a sortir al carrer de forma massiva. Ah! I una epidèmia de còlera sorgida en una de les seues dels cascals blaus de nacions unides que va matar més de 9 mil persones, i milers de violacions i violència sexual dels militars estrangers sobre nenes i dones haitianes. Promeses no només incomplertes, sinó totalment tergiversades.

També aquests dies es compleixen els 25 anys de les acampades pel 0,7 a casa nostra. Moltes ens vam fer activistes per la justícia global aleshores, reclamant que el 0,7 del PIB es destinés a cooperació internacional. Una demanda que després d'una llarga mobilització van acabar recollint moltes institucions catalanes i espanyoles... Poc queda d'aquella promesa, també incomplerta, de ser solidàries i justes amb els països empobrits.

La conclusió, sense confiar massa en promeses de partits i polítics, el que hem de seguir fent és reclamant als carrers allò que és just. Tant de bo es compleixin algunes de les

---

promeses. Però si no es compleixen, aquí estarem per denunciar-ho i seguir exigint Justícia Global.